

SỐ 258

KINH PHẬT THUYẾT THÁNH PHẬT MẪU TIỂU TỰ BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

Hán dịch: Sa-môn Thiên Túc Tại.

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ Đức Thế Tôn ở trong núi Thấu phong, thuộc thành Vương xá, cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị đại Tỳ-kheo và các trăm ngàn ức na-do-đa Bồ-tát. Lại có trăm ngàn ức triệu đại chúng Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế cung kính vây quanh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn ngồi kiết già trên tòa Sư tử Kiết tường bảo tạng. Khi ấy, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại đứng dậy, trích áo bày vai phải, gối phải sát đất, chiêm ngưỡng Thế Tôn mắt không rời, chấp tay cung kính, vui mừng phấn khởi lễ lạy sát hai chân Thế Tôn, thưa:

Bạch Thế Tôn! Cúi xin Đức Thế Tôn nói cho con về kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa tóm lược để các chúng sinh nghe pháp này mà đạt được phước đức lớn, tất cả nghiệp chướng chắc chắn tiêu trừ, đời đương lai sẽ đắc Bồ-đề Vô thượng. Nếu có chúng sinh phát tâm chí thành thọ trì đọc tụng chân ngôn này thì chắc chắn thành tựu sự mong cầu theo ý muốn, không có các tai nạn về ma.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói với Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại:

–Lành thay, ông nói rất hay! Lành thay, lành thay! Nay thiện nam! Ông chí tâm như vậy là làm cho các chúng sinh được an lạc sống lâu.

Nay thiện nam! Ông nên lắng nghe cho thật kỹ, chí tâm mà nghe ta nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa tóm lược. Nếu chúng sinh nghe nói pháp này sẽ đạt được phước đức lớn, tất cả nghiệp chướng đều tiêu trừ, chắc chắn mau chứng đắc Chánh đẳng Bồ-đề Vô thượng. Nếu có chúng sinh phát tâm thọ trì chân ngôn này thì không còn các ma sự, tất cả đều được thành tựu.

Khi ấy, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bạch Thiện Thệ! Nay nói kinh này cho các chúng sinh khiến họ an lạc.

Bấy giờ, trong nhất thời, Đức Thế Tôn nhập vào Tam-ma-địa tên Giải thoát nhất thiết chúng sinh. Khi ra khỏi định, tướng lông trắng giữa chạng mày của Đức Phật phóng trăm ngàn ức triệu ánh sáng. Ánh sáng lớn này chiếu khắp tất cả cõi chư Phật. Tất cả chúng sinh nhờ ánh sáng rực rỡ ấy, chắc chắn mau chứng Bồ-đề Vô thượng. Tất cả chúng sinh ở địa ngục đều đạt được an lạc và các cõi Phật chấn động sáu cách. Phía trên

chư Phật lại rải bột hương chiên-đàn, trầm thủy để cúng dường.

Đức Thế Tôn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này thì khi ấy tất cả Đại Bồ-tát đều phát tâm bình đẳng, phát tâm thương yêu, phát tâm nhớ nghĩ làm lợi ích cho người, phát tâm mau xa lìa tất cả tội chướng, phát tâm làm đủ các loại lợi ích, phát tâm Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lúc đó, Thế Tôn bảo Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại:

–Các ông hãy lắng nghe thật kỹ. Vì các ông, ta sẽ nói chân ngôn Thánh Phật Mẫu Tiểu Tự Bát-nhã ba-la-mật-đa:

“Nặng nề xá kết dã, mẫu nặng duệ đất tha, nga đa dã lật yết, đế tam ma được ngật tam một đà dã, đất nhĩ dã tha mẫu ninh mẫu ninh ma hạ mẫu nặng duệ sa phước hạ.”

Đức Phật nói với Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại:

–Chân ngôn của Thánh Phật Mẫu Tiểu Tự Bát-nhã ba-la-mật-đa này tất cả chư Phật nhờ vào đây mà chứng đắc Bồ-đề Vô thượng. Ta cũng nhờ chân ngôn của Tiểu Tự Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà chứng thành Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Thuở xưa có Đức Phật cũng hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, được nghe Đức Phật ấy nói pháp này. Đức Phật ấy nói, tất cả chư Phật ở ba đời như vậy, nhờ pháp này mới được thành Phật.

Đức Phật lại bảo Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại:

–Nay ta thọ ký cho ông, ở trong nhân gian đời vị lai ông được thành Phật đạo, hiệu là Phổ Phóng Quang Minh Cát Tường Bảo Phong Vương Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Ông được nghe pháp vi diệu như vậy nên thọ trì đọc tụng, tự mình ghi chép, hoặc bảo người khác ghi chép, tư duy hiểu rõ. Lại vì tất cả chúng sinh mà giảng nói ý nghĩa khiến họ ghi chép kinh ấy. Với ai, ngay nhà ở của chính mình mà thọ trì, đọc tụng thì đời vị lai mau chứng Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Lúc đó, tất cả Đức Như Lai đều làm chứng cho các ông. Hôm nay, vì ông ta lại nói Đà-la-ni của Bát-nhã ba-la-mật-đa:

“Đất nhĩ dã tha án nhạ dã nhạ dã bát nạp ma tích át phước minh tát ra tát lí nê vĩ lý vĩ lý vĩ ra vĩ lý, xã lý xã lý nhĩ phước đa, nỗ bá ra kiết một độ đa ra ni bố ra ni, bố ra dã, bà nga phước, đế tát lật phước, thương ma ma bố ra dã, tát lật phước tát đất phước, tát lật phước, phước lật ma, phước ra nỗ kết vĩ tuất đà dã, vĩ tuất đà dã một đà địa sát sá, ninh nặng sa phước hạ.”

Đức Phật dạy Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại:

–Đà-la-ni của Bát-nhã ba-la-mật-đa này là diệu pháp thù thắng, là mẹ sinh ra tất cả chư Phật, Bồ-tát. Nếu có chúng sinh vừa nghe pháp này thì tất cả tội chướng đã phạm đều tiêu trừ. Tất cả chư Phật, chúng Bồ-tát trải qua trăm kiếp nói công đức của nó không thể nào hết. Nếu ai thọ trì, đọc tụng Đà-la-ni này thì đồng thể nhập trong tất cả Mạn-trà-la, được nhận quán đảnh. Nếu ai thọ trì tất cả chân ngôn đều được thành tựu.

Khi ấy, Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì sao lại nói Đà-la-ni của Bát-nhã ba-la-mật-đa này?

Thế Tôn nói:

–Vì thương yêu tất cả chúng sinh biếng nhác, ít phương tiện tốt nên nói Đà-la-ni của Bát-nhã ba-la-mật-đa này để họ thọ trì đọc tụng. Nếu ai tự mình ghi chép, hoặc bảo người khác ghi chép thì tất cả những người này sẽ mau chóng chứng đắc Bồ-đề Vô thượng. Thế Tôn đã nói đầy đủ về Đà-la-ni của Bát-nhã ba-la-mật-đa ấy.

Lúc đó, Đại Bồ-tát Thánh Quán Tự Tại thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Pháp này thật chưa từng có! Bạch Thế Tôn! Pháp này thật chưa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

từng có! Bạch Thiện Thệ! Thế Tôn Đại Từ, vì muốn cứu độ cho tất cả chúng sinh biếng nhác, ít phương tiện tốt để họ được lợi ích an lạc mà giảng nói pháp vi diệu như vậy!

Sau khi Đức Phật nói kinh này, các đại Thanh văn, các Đại Bồ-tát... tất cả Trời, Người, A-tu-la, Ngàn-đạt-phước... trong thế gian nghe Phật nói như vậy rất vui mừng, tin thọ phụng hành rồi làm lễ lui ra.

